

Te'n recordes? (III)

Una crònica sentimental de fets i anècdotes ocorreguts en temps passats al nostre poble.

Durant tot el règim franquista, el convent de Santa Reparada allotjà les noies del Sindicato Español Universitario, anomenat SEU. Tots els estius, venien noies de tot l'Estat a passar les vacances en torns de 15 o 20 dies. Quan arribaven, era tot un espectacle. Els 2 o 3 autobusos que les portaven des de Flaçà envaiïen la plaça de la Vila. Tothom se les esperava amb els braços oberts, ja que era una font d'ingressos tant per al comerç, com per a tota la gent del poble. Quan la Dictadura era tan rigorosa, les feien banyar soles a la platja de Sa Pirolda a Sa Riera i es prohibia que algú més s'hi banyés. Quan els dissabtes el senyor Martí (Sora) feia xerimola, pujaven totes a ballar sardanes. Al final de curs, com a comiat, convidaven les autoritats i els amics a una gran festa. Gràcies a elles, Begur es va donar a conèixer a tot l'Estat. Tant és així, que moltes senyores, que de joves havien vingut de colònies al SEU, encara ara continuen venint a estiuejar amb les seves famílies. La Conxita Giner, una

de les administradores que va venir durant molts anys, quedà tan enamorada de Begur que acabà afincant-se a Sa Riera i, per la seva simpatia i amabilitat, tothom ja la considera una begurenca més.

L'any 1962, el Patronat de la Vellesa celebrà la primera festa d'homenatge a la gent gran. Hi assistiren tots els begurencs que complien 75 anys, entre ells el prestigiós doctor Arruga, casat amb una begurenca.

La "bailloira" catalana Carmen Amaya, coneguda a arreu del món, l'any 1961 comprà la masia de can Pinc. La intenció de la Carmen era de passar-hi llargues temporades, buscant la tranquil·litat, descansar i estiuejar-hi. Malauradament, agafà una maligna malaltia renal que acabà ràpidament amb la seva vida, morint el dia 19 de novembre de 1963. El dia 24 d'agost, fou l'última vegada que va ballar de cara al públic a la plaça Forgas, llavors solar de l'antiga fàbrica de taps. Ho va fer per recaptar fons per a l'enllumenat del castell. Varen organitzar una gran festassa, amb focs artificials que representaven una cascada que sortia del cim

del Castell i que es va poder presenciar gairebé de tota la comarca. A Begur, mai més no s'ha vist una cosa semblant. Van assistir-hi nombroses personalitats, entre elles el governador civil Víctor Hellín Sol i també el pintor Dalí, amb la seva esposa Gala. La mala administració i la malversació dels organitzadors va fer que l'enllumenat l'hagués de sufragar quasi tot l'Ajuntament. El dia abans de la seva mort, el Consistori l'anomenà filla adoptiva del poble. Fou un dels enterraments més nombrosos de la vila.

Aquell mateix any 1963, s'inaugurà el Mercat Municipal, emplaçat a l'avinguda Onze de Setembre, que, per cert, no va tenir l'èxit que s'esperava. No se sap el motiu, si perquè és descobert o perquè no es varen donar gaires facilitats als venedors.

Segons tinc entès, el primer ministre franquista d'Informació i Turisme, anomenat Bonín, s'enamorà de Sa Punta d'es Mut d'Aiguablava. No cal dir, un dels millors rovells d'ou de la Costa Brava, propietat de la família Forgas Estrabau. El senyor no va tenir mal gust, però no va ser fins a l'època d'en Fraga Iribarne quan es va començar a construir el Parador Nacional, que s'inaugurà el dia 24 de gener de 1966. Per aquest establiment, hi han passat també nombroses personalitats del món de la política, artistes i intel·lectuals. Vaig tenir el goig de saludar-hi l'ex-general Villaescusa. Després d'haver estat segrestat per la banda terrorista ETA, hi passà uns dies de repòs per restablir-se d'aquell mal tràngol. Una persona, bona, senzilla i molt amable. També va pernoctar-hi uns dies el ministre de Sanitat d'aquella època. A aquest senyor, també molt cordial, vaig acompanyar-lo a fer un tomb per la comarca, donant la casualitat que se celebrava la festa de Regencós. Li agradaren molt les sardanes.

Abans de la Guerra Civil i també després, quan el Cine Centre tornà a funcionar, hi havia el costum que uns

Antiga fotografia d'un viatge amb les administradores del SEU a Arbúcies i Hostalric. De tornada ens quedàrem avariats per la carretera amb un Chevrolet dels anys 30, matrícula GE-4597.